

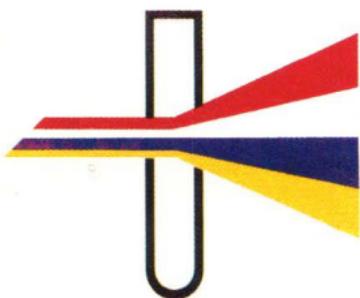
Klinisk Kjemi i Norden

Tidskrift för Nordisk Förening för Klinisk Kemi

**Kristoffer Hellsings sångbok
för kliniska kemister**

**XXVIII Nordiska kongress i klinisk kemi
Reykjavík 10-13 augusti 2002**

Supplement 2002



Forord

Tanken om en sangbok for kliniske kjemikere kom, som så mange andre gode tanker og ideer, fra Kristoffer Hellsing. Som mange vil huske var Kristoffer selv en ivrig og talentfull sanger og han passet godt inn i bildet han selv refererte til i forord til første utgave av sangboken; "Wo man singt, da lass dich ruhig nieder, böse menchen haben keine lieder".

Den første utgaven av "Sångbok for kliniska kemister" kom sommeren 1996 i forbindelse med Nordisk kongress i Thørshavn. En god idee i seg selv lager ingen sangbok. Og det var Kristoffer selv med sin entusiasme og pågangsmot som organiserte samling av sanger og tegninger, laget lay-out og sørget for at boken var ferdig trykket til kongressen. I forordet til førsteutgaven skrev Kristoffer at arbeidet ville gå videre med å få frem en større bok. Det er leit at han ikke fikk anledning til å følge opp dette. Redaksjonene i Klinisk Kjemi i Norden som forvalter sangbok-arven har nå laget en revidert utgave, som ikke er særlig større og kanskje ikke bedre enn den første, men noe endret. Vi ønsker å hedre Kristoffer Hellsings minne med å gi boken navn etter han, og vi håper at den vil brukes både på nordiske kongresser og i andre sammenhenger.

Ingunn Thorsteinsdottir fortjener stor takk for å ha organisiert på en utmerket måte arbeidet med 2002-utgaven av "Kristoffer Hellsings sångbok for kliniska kemister".

Tor-Arne Hagve
Hovedredaktør KKN

Att skapa en sångbok för kliniska kemister är något som föresvävat mig länge. När man träffas är det positivt att kunna sjunga tillsammans. Melodierna kan man ju i allmänhet, men orden...

Riktig fart fick tanken i samband med Labqualitys möte i februari 1996. Till en gemensam middag hade man tagit fram ett sånghäfte. Vid min sida hade jag Torill Tørres från Nycomed hon liksom jag uppenbart road av attsjunga. Under kvällen kastade jag fram tanken att Nycomed kanske skulle kunna sponsra framtagningen av ett sånghäfte, att vi kunde trycka det som ett supplement till KKN och att det skulle vara klart till midsommar och kongressen i Thórshavn. Torill svarade positivt och återkom med positivt besked inom kort.

Jag skrev runt till redaktörerna och bad dem att ta fram tio sånger vardera. Alla redaktörerna var positiva och startade arbetet. Så småningom inflot 10-15 sånger från vardera land. Av ekonomiska skäl skars de ned till sex per land. Nu när vi håller på med slutredigeringen har vi – trots många, många påstötningar- inte fått tilstånd att återge vissa av sångerna. De mäste därför tyvärr utgå. Kvar är nu cirka fem sånger per land.

Betrakta detta häfte som ett provhäfte. Inom redaktionen arbetar vi oförtrutet vidare på att ta fram en större sångbok! Kom gärna med förslag!

Njut av sångerna!

Wo man singt, da lass dich ruhig nieder,
Böse Menschen haben keine Lieder!

Uppsala den 14 juni 1996.

Kristoffer Hellsing

Innehåll

National sånger

Sånger från Danmark

Det var en lördag aften	14
Det er i dag et vejr	16
Imellem Esbjerg og Fanø	17
Svantes lykkelige dag	19
Danmark, nu blunder den lyse nat	21

Sånger från Finland

Höstvisa	24
Emma	26
Murheisna miesnä	27
Vem kan segla förutan vind	28
Juhlan päättäjäislaulu (festens ändsång)	29

Sånger från Sverige

Mikroskopet	32
ATP-tid a.m Hillarp	34
Festen skall börjas.	35
Helan går	35
Visa till vinet.	36
Det var i vår ungdoms fagraste vår	37
Punchen kommer	38

Sånger från Norge

Den glade vandrer	40
Du skal få en dag i mårå	42
Mellan höga fjellen	43
Mot i brystet	44
Vi vandrer med freidig mot	46
Hvis dine ører henger ned	47

Sånger från Ísland

Á Sprengisandi	50
Þingvallasöngur	51
Mikið lifandi skelfing	52
Vísur Íslendinga	54
Einu sinni á ágústkvöldi	55

National- sånger

Island

Ó, guð vors lands

Matthías Jochumsson

Ó, guð vors lands! Ó, lands vors guð!
Vér lofum þitt heilaga, heilaga nafn!
Úr sólkerfum himnanna hnýta þér krans
þínir herskarar tímanna safn.
Fyrir þér er einn dagur sem þúsund ár
og þúsund ár dagur, ei meir:
eitt eilífðar smáblóm með titrandi tár,
som tilbiður Guð sinn og deyr.
Íslands þúsund ár, Íslands þúsund ár,
eitt eilífðar smáblóm með titrandi tár,
som tilbiður Guð sinn og deyr.

Norge

Ja vi elsker

B Bjørnson

Ja vi elsker dette landet,
som det stiger frem,
furet, værbitt over vannet,
med det tusen hjem,
elsker, elsker det og tenker
på vår far og mor
og den saganatt som senker
drømme på vår jord.
og den saganatt som senker
senker drømme på vår jord.

Norske mann i hus og hytte
takk din store Gud
landet ville han beskytte
skjønt det mørkt så ut
alt hva fedrene har kjempet
mødrene har grett
har vår Herre stille lempet
så vi vant vår rett
har vår Herre stille lempet
så vi vant, vi vant vår rett.

Danmark

Der er et yndigt land

Krøyer, H.E. 1835 Oehlenschläger, Adam, 1823

Der er et yndigt land,
det står med brede bøge
nær salten østerstrand
nær salten østerstrand
det bugter sig i bakke, dal
det hedder gamle Danmark
og det er Frejas sal,
og det er Frejas sal.

Det land endnu er skønt,
thi blå sig søen bælter,
og løvet står så grønt
og løvet står så grønt
og ædle kvinder, skønne mø'r
og mænd og raske svende
bebo de danskes øer,
bebo de danskes øer.

Finland

Maamme

JL Runeberg/F Pacius

Oi maamme, Suomi, synnyinmaa !
Soi sana kultainen !
Ei laaksoa ei kukkulaa,
ei vettä, rantaa rakkaampaa,
kuin kotimaa tää pohjoinen,
maa kallis isien.

Sun kukoistukses kuorestaan
kerrankin puhkeaa;
viel' lempemme saa nousemaan
sun toivos', riemus' loistossaan,
ja kerran laulus' synnyinmaa,
korkeimman kaiun saa !

Vårt land

JL Runeberg/F Pacius

Vårt land, vårt land, vårt fosterland,
ljud högt, o dyra ord!
Ej lyfts en höjd mot himlens rand,
ej sänks en dal, ej sköljs en strand
mer älskad än vår bygd i nord,
än våra fäders jord.

Din blomning, sluten än i knopp,
skall mogna ur sitt tvång:
se, ur vår kärlek skall gå opp,
ditt ljus, din glans, din fröjd, ditt hopp,
och högre klinga skall en gång
vår fosterländska sång.

Sverige

Du gamla du fria

R Dybeck

Du gamla du fria du fjällhöga Nord,
du tysta du glädjerika sköna!
Jag hälsar dig vänaste land uppå jord,
din sol, din himmel dina ängder gröna,
din sol, din himmel dina ängder gröna.

Du tronar på minnen från fornstora där
då ärat ditt namn flög över jorden.
Jag vet att du är, och du blir vad du var.
Ja, jag vill leva, jag vill dö i Norden!
Ja, jag vill leva, jag vill dö i Norden!

Danmark

Det var en lørdag aften

Folkemelodi Grundtvig, Svend

Det var en lørdag aften
jeg sad og vented dig.
Det var en lørdag aften
jeg sad og vented dig.
Du loved mig at komme vist
men kom dog ej til mig.
Du loved mig at komme vist
men kom dog ej til mig.

Jeg lagde mig på sengen
og græd så bitterlig.
og hver en gang at døren gik
jeg troede, det var dig.

Jeg stod op søndag morgen
og flettede mit hår;
så gik jeg mig til kirken hen
og om den kirkegård.

Men du kom ej til kirke
og ej i kirken ind.
for du har fået en anden kær

og slaget mig af sind.
Jeg gik mig hjem så ene
hen ad den kirkesti
og hvert et spor på stien var
der faldt min tåre i.

De røde bånd og skønne
som du engang mig gav
dem bærer jeg ret aldrig mer,
jeg stunder til min grav.

Hvor kan man plukke roser
hvor ingen roser gror!
Hvor kan man finde kærlighed
hvor kærlighed ej bor!

Jeg ville roser plukke
jeg plukker ingen fler;
jeg elsked dig så underlig
jeg elsker aldrig mer!

Det er idag et vejr

Schierbeck, Poul 1939 Holstein, Ludvig, 1895

Det er i dag et vejr, et solskinsvejr!
O såde vår, så er du atter nær!
Nu vil jeg glemme rent, at det var vinter,
nu vil jeg gå og købe hyacinter
og bringe dem til én, som jeg har kær.

Hun købte af de hvide og de blå
hun købte af de smukkeste, hun så.
Det er i dag et vejr! Og solen skinner!
Og om mig svæver lutter lyse minder,
dem ta'r jeg med til den, jeg tænker på.

Og de kom svæv'ne i ring og rad.,
Hun gik imellem dem og var så glad.
Det er idag et solskin uden mage!
Og jeg har solskin nok til mange dage,
og jeg må kysse hvert et lille blad.

Hun kyssede dem alle, hver især,
hun bragte dem til den, hun havde kær.
Min ven, her kommer jeg med hyacinter!
Min ven, nu glemmer vi, at det er vinter!
Det er idag et vejr, et solskinsvejr!

Imellem Esbjerg og Fanø

Tekst: ?

Melodi: Irsk folkemelodi

Der var en skipper og han hed Las, ja
og han hed Las, ja og han hed Las.
Han sejled' rundt i en smadderkas' ja
imellem Esbjerg og Fanø.
Og stormen sused' og gjor' halløj,
og bølgen stod som en kæmpehøj,
og det var sandelig ingen spøg
imellem Esbjerg og Fanø.

En dag da Las havde stødt fra land, ja
havde stødt fra land, ja havde stødt fra land,
han havde glemt at få proviant, ja
imellem Esbjerg og Fanø.
Og stormen sused' og gjor' halløj,
og bølgen stod som en kæmpehøj,
og det var sandelig ingen spøg
imellem Esbjerg og Fanø.

Og Las han leved' af baksuld kuns, ja
af baksuld kuns, ja af baksuld kuns.
Han skylded' ned med en kaffepunch, ja
imellem Esbjerg og Fanø.

Og stormen sused' og gjor' halløj,
og bølgen stod som en kæmpehøj,
og det var sandelig ingen spøg
imellem Esbjerg og Fanø.

Og Las han sejled' i dage tre, ja
i dage tre, ja i dage tre.
Men han fik aldrig mer' land at se, ja
imellem Esbjerg og Fanø.
Og stormen sused' og gjor' halløj,
og bølgen stod som en kæmpehøj,
og det var sandelig ingen spøg
imellem Esbjerg og Fanø.

Og hver en skipper, der går til bunds, ja
der går til bunds, ja der går til bunds,
ham hilser Las med en kaffepunch, ja
imellem Esbjerg og Fanø.
Og stormen sused' og gjor' halløj,
og bølgen stod som en kæmpehøj,
og det var sandelig ingen spøg
imellem Esbjerg og Fanø.

Svantes lykkelige dag

Benny Andersen

Se, hvilken morgenstund,
solen er rød og rund,
Nina er gået i bad,
og jeg spiser ostemad.
Livet er ikke det værste man har,
og om lidt er kaffen klar.

Blomsterne blomstrer op,
der går en edderkop,
fuglene flyver i flok,
når de er mange nok.
Lykken er ikke det værste man har,
og om lidt er kaffen klar.

Græsset er grønt og vådt,
og bierne de har det godt,
lungerne frådser i luft,
ah, hvilken snerleduft.
Glæden er ikke det værste man har,
og om lidt er kaffen klar.

Sang under brusebad,
hun må vist være glad,
himlen er temmelig blå,
det kan jeg godt forstå.

Lykken er ikke det værste man har,
og om lidt er kaffen klar.

Nu kommer Nina ud,
nøgen og fugtig hud,
kysser mig kærligt
og går ind for at red' sit hår.
Livet er ikke det værste man har,
og om lidt er kaffen klar.

Danmark, nu blunder den lyse nat

Tekst: Thøger Larsen (1875-1928), 1914.
Melodi: Oluf Ring (1884-1946), 1922.

Danmark, nu blunder den lyse nat
bag ved din seng, når du sover.
Gøgen kukker i skov og krat,
Vesterhavet og Kattegat
synger, imens det dugger,
sagte som sang ved vugger.

Danmark, du vågner med søger blå,
mætte som moderøjne.
Alt, hvad i dine arme lå,
lader du solen skinne på,
ser, hvor det yppigt glider,
frem af forgangne tider.

Lærker, som hopped af æg i vår,
svinder i himlens stråler.
Tonerne ned med lyset går,
samme sang som i tusind år.
Lykken fra glemte gruber
klinger af unge struber.

Pigernes latter og lyse hår,
leg, som får aldrig ende,
øjnene blå som vand i vår
mildt om et evigt Danmark spår,
sol over grønne sletter,
lykke og lyse nætter.

Hyldene dufter i stuen ind
ude fra Danmarks haver.
Kornet modnes i sommervind.
Hanegal over lyse sind
stiger bag gavl og grene,
hvæsset som kniv mod stene.

Kører og heste og får på græs
henover brede agre
åbne lader for fulde læs,
sejl, som stryger om klint og næs,
byger, som går og kommer,
det er den danske sommer.

Finland

Höstvisa

T Jansson /E Tauro

Vägen hem var mycket lång
och ingen har jag mött,
nu blir kvällarna kyliga och sena.
Kom, trösta mig en smula,
för nu är jag ganska trött
och med ens så förfärligt allena.
Jag märkte aldrig förut
att mörkret är så stort,
går och tänker på allt det man borde.
Det finns så många saker
jag skulle sagt och gjort
och det är så väldigt lite jag gjorde.
Skynda dig älskade, skynda att älska,
dagarna mörkna minut för minut,
tänd våra ljus, det är nära till natten,
snart är den blommade sommarn slut.

Jag letar efter någonting
som vi kanske glömde bort
och som du kunde hjälpa mig att finna.
En sommar går förbi,
den är alltid lika kort,
den är drömmen om det man kunde vinna.

Du kommer kanske nångång
Förr'n skymningen blir blå,
innan ängarna är torra och tomma.
Kanske hittar vi varann,
kanske hittar vi då på
något sätt att få alting att blomma.
Skynda dig.....

Nu blåser storm därute
och stänger sommarns dörr,
det är försent för att undra och leta.
Jag älskar kanske mindre
än vad jag gjorde förr,
men mer än du nånsin får veta.
Nu ser vi alla fyrar
kring höstens långa kust
och hör vågorna villsamma vandra.
En enda sak är viktig
och det är hjärtans lust
och att få vara samman med varandra!
Skynda dig....

Emma

Finsk folkvisa/V Siikaniemi

Oi muistatkos, Emma, sen kuutamoillan,
kun yhdessä tanssista palattiin ?

Sinä sanasi annoit ja valasi vannoit
ja lupasit iäti lempia.

Oi, Emma, Emma, oi Emma, Emma,
ja lupasit iäti lempia.

Sinä sanoit vielä senkin, että painappas pääsi
vasten mun palaavaa rintaani !

Ja nuoren lempes ja viattoman rakkautes
lupasit lahjoittaa minulle.

Oi Emma, Emma jne.

Sinä estelit minua epäilemästä
et sallinut minulle petosta.

Sinä omistit minut, minä omistin sinut
ja päätimme iäti lempia.

Oi Emma, Emma jne.

Sinä valasi taitoit ja lahjastani laitoit
vain heiluvat renkahat korviisi.

Sinä hylkäsit minut, siks mä hylkäsin sinut
ja päätimme iäksi erota.

Oi Emma, Emma jne.

Murheisna miesnä

Folkvisa

Murheisna miesnä jos polkusi kuljet
keinon mä tiedän, mi auttavi tuo,
ennenkuin kuolossa silmäsi suljet,
istuppa piiriin ja laula ja juo !

Hei ! Rullaati rullaati rullaati rulla,
rullaati rullaati rullaalalei.

Rullaati rullaati rullaati rulla,
rullaati rullaati rullallalei !

On elämä lyhyt kuin lapsella paita,
muuta kai siitä ei sanoa saa,
siks lauluista murheilles karsina laita,
veljet, on tässä meill riemujen maa.
Hei ! Rullaati jne.

Kevättä kestää vain neljännesvuotta,
riennä siis joukkohon riemuitsevain !
Ystävä nuori et liene sä suotta,
kätesi anna ja laulele ain !
Hei ! Rullaati jne.

Vem kan segla förutan vind

Åländsk folkvisa

Vem kan segla förutan vind,
Vem kan ro utan åror ?
Vem kan skiljas från vännen sin
utan att fälla tårar ?

Jag kan segla förutan vind,
jag kan ro utan åror,
Men ej skiljas från vännen min
utan att fälla tårar.

Juhlan päättäjäislaulu (festens ändsång)

Hj Nortamo

On taasen vietetty juhlahetki,
ja eri suuntaan ompi retki.
Mut päättäjäisiksi, veikot vielä,
ma laulun laulan ja maljan juon.

Ma laulan kaikelle kaunihille,
elomme haaveille, unelmille,
jos särkyvätkin, ne auvon antoi,
ma niille laulan ja maljan juon.

Ma laulan muistolle menneisyyden,
ma laulan aarteille ystävyyden.
Niin, teille, veikot, ja entisille
ma laulun laulan ja maljan juon.

Sä hurma kaihoinen, lieto lempi,
sä aamunruskoa ruusuisempi.
sä välke taivainen elon tiellä,
ma sulle laulan, sun maljas juon.

Sverige

MIKROSKOPET

text: Sigward Söderström

(Mel: Jag är en liten gåsapåg från skåne)

Jag är en liten morfolog på kemlab
En sådan som ni vet är alltid trygg
Och på att klassa celler är jag skitsnabb
Jag sitter säkert vid mitt mikroskop
Långt under mig där ligger som en tavla
Det vackraste i blodet man kan se
Både röda, vita små
blir ett enda skimmer då
när man ser det lite grann så här från ovan.

Där ligger lymfocyt bland monocyter
Som minnen från den stolta kamp som flytt
Och hoppas aldrig dessa celler tryter
för många slag skall stånda här på nytt
Nej detta blod skall bära samma skördar
som det har gjort i sekelflydda dar.
Ja, det är min lins jag minns
tycker alla labbets kvinns
när man ser det lite grann så här från ovan.

Du stolta ögon som igen mig bringa
har ingen farlig cell att titta på.
Men ändå cellsorterar'n alltid plingar
för varje hundra cell jag klassat då.
När leukocyter går där ner och kivas,
då resonerar du nog liksom jag:
Tänk vad skönt det är ändå
att få se det i det blå
när man ser det lite grann så här i Giemsa.

När blodets alla celler börjar skaka
En samling blaster satt vårt blod i brand.
Vad fäderna byggt opp blir pannkaka
Det rycks och slits i alla linjers band.
Ack, kära ni som slåss där ner i blodet
kom upp och ta en liten titt med mig
Jag är ganska säker på
att ni skäms en smula då
när ni ser ert gamla blod så här från ovan.

ATP-tid a.m Hillarp

text: Andreas Hillarp

(Mel: Ritsch-ratsch-filibom-bom-bom)

Fak-tor elva a

Den e' bra att ha

Liksom sju och fem

Sen tar vi en ga-len ko

Och maler hjärnan på den

Sen skall denstå

Å puttra lite grann- ja

En fem minuter

De' blir säkert bra!

Sen tar vi lite

kalkavatten

kalkavatten

kalkavatten

Sen tar vi lite kalkavatten

Sen så blir det klump!

Festens inledning:

Festen skall börjas.

Melodi: Vårvindar friska

Festen skall börjas, kråset skall smörjas,
glädjen skall vara gäst här idag.

Glasen förvara dropparna rara,
dyrare bli de dag efter dag.

Pärlan på bordet lockande står.

Skratta och sjung för nu är det vår!

Känn hur det våras! Låt dig bedåras!

Skål allihop! Gu'tår!

Snapsvisa:

Helan går

Helan går,
sjung hoppfaderallallallalej!

Helan gå,
sjung hoppfaderallallalej.

Och den som inte helan tar,
han heller inte halvan får.

Helan går,
sjung hoppfaderallallalej.

Till maten:

Visa till vinet.

Melodi: Så lunka vi så småningom

Vi samlas nu så småningom

Med brak och buller och tumult

Och nu vi ropar granne kom

Ditt vinglas är nu fullt

Tycker du att stämningen är fin

Nåvälän så ta en klunk med vin

Ta dig sen dito en dito två dito tre
så blir du nöjdare

Nu säger vi till varje gäst

Så trevlig att just du är här

Att du skall trivas på vår fest

är allt vad vi begär

Tycker du att..

Att fira någon:

Det var i vår ungdoms fagraste vår

Det var i vår ungdoms fagraste vår

vi drack varandra till

och sade gutår

Alla så dricka vi nu X.X till

#Namn?

För det var i vår ungdoms fagraste vår

vi drack varandra till

och sade gutår!

Till desserten:

Punchen kommer

[Mel: Glada änkan]

Punschen kommer
Punschen kommer
Ijuv och sval
Glasen imma
Röster stimma
i vår sal
Skål för glada minnen
Skål för varje vår
Inga sorger finnas mer
När punsch vi får!

Norge

Den glade vandrer

Den glade vandrer kalles jeg,
for sorglös går jeg på,
den endeløse landevei.

Der liker jeg å gå.

Fal-le-ri (tra-la-la-la-la)

Fal-le-ra (tra-la-la-la-la)

Fal-le-ri (tra-la-la-la-la)

Fal-le-ra ha-ha-ha-ha-ha

Fal-le-ri (tra-la-la-la-la)

Fal-le-ra (tra-la-la-la-la)

Der liker jeg å gå.

Den varme sol, den er min venn,
og regnet er min bror.

Naturen, å jeg elsker den,
all verden er min bror.

Fal-le-ri.....

Jeg kaller skogens dyr ved navn,
og alle kjenner meg.

Jeg tar dem varsomt i min favn,
og ondskap kjennes ei.

Fal-le-ri.....

I grøftens gress jeg tar en hvil
når bonden kjører hjem,
og alle svarer med et smil
når jeg glad hilser dem.
Fal-le-ri.....

Den glade vandrer kalles jeg,
for godt er mitt humør.
Må himlen gi meg lov å gå
på veien til jeg dør.
Fa-le-ri.....

Friedr. W. Möller

Du skal få en dag i mårå

Det var en liten gutt som gikk og gret og var så lei,
Hæin skulle tegne Babylon, men lærer'n hæin så nei,
hæin ød'la hele arket, hæin var tufsete og dom,
men så hørte hæin et sus som over furukrona kom....
Refr:.....

Du skal få en dag i mårå som rein og ubrukt står
og med blanke ark og farjestifter tel,
og da kæin du rette oppatt æille feil frå i går,
og da får du det så godt i mårå kvell,
og om du itte greie det og æilt er like trist,
så ska du høre suset over furua som sist.
du skal få en dag i mårå som rein og ubrukt står
og med blanke ark og farjestifter tel.

Og så vart gutten vaksen, og hæin gikk og var så lei.
Han hadde fridd åt jinta si, men jinta hu sa nei.
Og hæin gret i ville skauen "detti blir min siste dag".
Men da kom det over furua det såmmå linne drag;
Refr:.....

Og nå er gutten gift og går og slit som folk gjør flest,
med småbruk oppi Åsmarken der kjerringa er hest.
Og hæin syns det blir for lite gjort og streve titt og trutt
og trøste seg med furusus når dagen blir for stutt –
Refr:.....

Alf Prøysen

Mellan höga fjellen

(Rombaksvisa)

Mellan höga fjellen vid Ofotens fjord
skall en by anlägas upi höga nord,
der en järnväg ifrån Sverige kommer till atståga fram,
och det bekante stället är Wictoriamann.

Banas andra ända det er Luleå,
sedan skall den över höga fjellen gå,
inntil gruvan Lousevara skall den bana stryka fram
över norska grensen till Ofotens hamn.

Lik vilda djur i skogen får vi leva her,
knoga uti storm og snö og regnitt ver,
och de pengar vi förtjener her utav den svenska stat,
bliver intet mer än det går åt till mat.

Och i Rombaksbotten är ett satans pack,
så fort som slusken kommer dit så stjel din black,
för den har man monga gånger sett så stora prov uppå,
kommer man til Botten bör man genast gå.

Och i Rombaksbotten är ett koloni,
som lever blott av slusken detta kan man se,
för der langes, stjels och plundras på flera sorters vis,
och det jelpar ej fast än der fins polis.

Och nu så jag sluta men min enkla sång,
och bjuda få farvel och så på sama gång,
för nu har jag intet mera att i visa skriva her,
och vad jag skrivit har att alt en sanning er.

Fem og tjuga örা koster visan min,
och jag bjuder nu en var att köpa den,
sedan får ni någat sjunga om ni har et gladligt mod,
sång fördriver tiden, friskar upp dit blod.

Mot i brystet

Mot i brystet, vett i pannen, stål i ben og armer,
ryggen rak, og blikket fritt, se det er bra.
tåle slit ogståle forst og varme,
slike gutter det vil gamle Norge ha.
Hold nu takten der, intet mudder her,
La dem se vi er av rette slag.
Bare lek, ja men av den skal fremtidskrefter vokse,
Derfor er det alvor i vår lek i dag.

Der hvor lien brattest stuper, setter han utover,
gutten på de glatte ski så spruten står.
Jenten etter, føle ting hva slike unge vover,
du skal se en vakker dag hun gutten når.

Snø og is og vann, fjell og skog og strand,
der er nok en kan få prøve på .
Ski og skøyter, båt og hjul det er en lyst å bruke,
beste kunsten dog på egne ben å stå.

Øve, øve jevnt og trutt tappert det er ting
Alltid bedre, om og om og om igjen.
Født som mester, født som helt, å nei, det ble da ingen.
Mot og kraft det vinnes litt og litt om senn.
Ta nå muntert i, intet fuskeri.
Er da ikke vi mor Norges børn.
Vi skal lære, vi skal øve, vi skal krefter vinne,
Krefter som kan holde ut en alvorstørn

J. Nicolaisen

Vi vandrer med freidig mot

Vi vandrer med freidig mot,
Vårt sinn er lett og rapp vår fot,
I høyden oppad på fjellet
I dypet, ved fossevellet,
La veien gå hvor hen den vil,
Vi vandrer frem med sang og spill.

Her er vi i Guds natur.
Som bekken vill i fjellets ur
Så stevner vi frem på ferden,
Ti åpen oss ligger verden.
Og derfor vi som fuglen glad
Vi jubler høyt i sky vårt kvad

Vi er jo en lystig flokk,
Av mål og sanger har vi nok.
La storme kun ut på fjorden
La tue med lyn og torden.
Vi fukter strupen på vår sang,
Og hilser fjell og fjord med sang.

Hvis dine ører henger ned

Hvis dine ører henger ned
Kan du ta dem og vifte med
Kan du binde dem ganske lett,
kan du knytte dem i en rosett
kan du ta dem på ryggen og bære
som liten soldat med geværet
hvis dine ører henger ned

Og hvis nesa di er rett
Og du ligner en hakkespett
Kan du pynte deg med litt fjær
Og spise små rognebær
Kan du gå i zoologiske hagen
Og være der gratis hele dagen
Til nesa di blir lang

Og hvis nesa di er lang
Kan du bruke'n som fiskestang
Kan du kaste hvor langt du vil
Hele snøret og enda litt til
Kan du hale opp torsk og laks
Og en flyndre hvis du har flaks
Hvis nesa di er lang

Og hvis rompa di er stor
Kan du bruke'n til spisebord
Kan du dekke på kopper og fat
Og servere den fineste mat
Kan du be med deg mor og far
På hummer og russisk kaviar
Hvis rompa di er stor

Hvis dine ører henger ned
kan du ta dem og vifte med
og hvis toa di er skakk
kan du bruke'n som sagekrakk
og syns du sangen min er lang
kan du bruke'n som fiskestang
og nå er nese-visa slutt.

Øystein Sunde

Ísland

Á Sprengisandi

Sigvaldi S. Kaldalóns

Ríðum, ríðum rekum yfir sandinn,
rennur sól á bak við Arnarfell.
Hér á reiki er margur óhreinn andinn,
úr því fer að skyggja á jökulsvell.
Drottinn leiði drösulinn minn,
drjúgur verður síðasti áfanginn.

Þei, þei, þei, þei. Þaut í holti tófa,
þurran vill hún blöði væta góða,
eða líka einhver var að hóa
undarlega digrum karlaróm.
Útilegumenn i Ódáðahraun
eru kannski að smala fé á laun.

Ríðum, ríðum rekum yfir sandinn,
rökkríð er að síga á Herðubreið.
Álfadrottning er að beisla gandinn,
ekki er gott að verða á hennar leið.
Vænsta klárinn vildi ég gefa til
að vera kominn ofan í Kiðagil.

Grimur Thomsen

Pingvallasöngur

Helgi Helgason

Öxar við ána
árdags í ljóma
upp rísi þjóðlið og skipist í sveit.
Skjótum upp fána
skært lúðrar hljóma
skundum á Þingvöll og treystum vor heit.
Fram, fram, aldrei að víkja.
Fram, fram, bæði menn og fljóð.
Tengjumst tryggðaböndum,
tökum saman höndum,
stríðum, vinnum vorri þjóð.

Steingrímur Thorsteinsson

Mikið lifandi skelfing

Franz Schubert

Að lífið sé skjálfandi lítið gras,
má lesa í kvæði eftir Matthías.
En allir vita hver örlög fær
sú urt, sem hvergi í vætu nær.
Mikið lifandi skelfingar ósköp er gaman
að vera svolítið hífaður.

Pað sæmir mér ekki sem Íslending
að efast um þjóðskáldsins staðhæfing.
En skrælna úr þurrki ég víst ei vil
og vökva því lífsblómið af og til.
Mikið lifandi skelfingar ósköp er gaman
að vera svolítið hífaður.

Nú þekkist sú skoðun og þykir finn
að þetta vort jarðlíf sé ekkert grín.
Menn eiga að lifa hér ósköp trist
og öðlast í himninum sæluvist.
Mikið lifandi skelfingar ósköp er gaman
að vera svolítið hífaður.

En ég verð að telja það tryggara
að taka út forskot á sæluna,
því fyrir því gefst engin garantí,
að hjá guði ég komist á fyllirí.
Mikið lifandi skelfingar ósköp er gaman
að vera svolítið hífaður.

Sigurður Þórarinsson

Vísur Íslendinga

J. Heidberg

Hvað er svo glatt sem góðra vina fundur,
er gleðin skín á vonarhýrri brá?
Eins og á vori laufi skrýðist lundur,
lifnar og glæðist hugarkætin þá.
Og meðan þrúgna gullnu tárin glóa
og guðaveigar lífga sálaryl,
þá er það víst að bestu blómin gróa
í briðustum sem að geta fundið til.

Það er svo tæpt að trúa heimsins glaumi,
því táradöggvar falla stundum skjótt
og vinir berast burt með tímans straumi
og blómin fölna á einni hélunótt.
Því er oss best að forðast raup og reiði
og rjúfa hvergi tryggð né vinarkoss,
en ef vér sjáum sólskinsblett í heiði,
að setjast allir þar og gleðja oss.

Jónas Hallgrímsson

Einu sinni á ágústkvöldi

Jón Múli Árnason

Einu sinni á ágústkvöldi
austur í Þingvallasveit
gerðist í dulitlu dragi
dulítið sem enginn veit,
nema við og nokkrir þrestir
og kjarrið græna inní Bolabás
og Ármannsfellið fagurblátt
og fannir Skjaldbreiðar
og hraunið fyrir sunnar Eyktarás.
Þó að æviárin hverfi
út í tímans gráa rökkurveg,
við saman munum geyma þetta ljúfa leyndarmál,
landið okkar góða, þú og ég.

Jónas Árnason

